

har det jo ikke Andet end kunnet undre mig endel, at det ærede Medlem er kommen dertil, men efter hans senere Svingsninger maa det jo mindre undre mig. Det ærede Medlem gjorde gjældende, at vi aldeles intet Overskud vilde faae iaar, og bestreb i høi Grad, hvad den ærede Ordfører saavel tidligere som idag har yttret om, at vi ville have en Formuefremgang af imellem 8 og 9 Millioner Kroner. Det ærede Medlem forveglede gennem hele sit Foredrag de to Ting Formuefremgang og Overskud. Det Resultat, han kom til i sidstnævnte Henseende, var ganske rigtig, det kunne vi let give ham Ret i, at der ikke vil fremkomme noget Overskud, men det er meget forskjelligt fra, om der vil være nogen Formuefremgang. Smidlertid gjorde det ærede Medlem ogsaa Forsøg paa at godtgjøre, at der ikke vilde være nogen Formuefremgang. Det var ganske interessant, og det første Led deraf kunde man let underkrive, at § 10 med en lille Forskjel omtrent gaar op imod I paa § 27. Saa komme vi til II og III paa § 27. Disse ville nu andrage henimod 8 Millioner Kr. tilsammen, og han fik ud, at de ikke repræsenterede en Formuefremgang af mere end $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, hvoraf han regnede $\frac{1}{2}$ Million paa III og 1 Million paa II. Man maa jo give det ærede Medlem Ret i, at man meget vel kan disputere om, hvormeget af det, der anvendes til Jernbaner og andre lignende Formaal til Samsørbørlighedsmidlernes Udvikling, der er at betragte som Formuefremgang i strengere Forstand, og hvor meget der er offret deraf, af hvilket man kun kan vente sig indirekte Fordele. Men naar han af de noget over 7 Millioner, der skulle anvendes til Samsørbørlighedsmidlernes Udvikling i Landet, og som staa opførte under § 27, II, ikke regner mere end 1 Million som Formuefremgang, maa jeg dog tillade mig at anse det for temmelig dristigt. 1 Million Kroner vil jo repræsentere en aarlig Merindtægt af 40,000 Kr. Antager det ærede Medlem da i Virkeligheden, at de Jernbaneanlæg, der nu foretages i Sjælland, og Fyn — Randers-Brenaa Banen indbefattet — samt Udgifterne til de andre Foranstaltninger, der findes paa § 27, II, Udviklingen af Materiel paa de sjællandske og jydsk-synske Baner, Kreaturvognene iberegnet, og saa fremdeles, ikke ville repræsentere en aarlig Merindtægt af mere end 40,000 Kr.? Det gaar endog saa videre, end jeg, der dog ingenlunde pleier at anslaa disse Indtægters umiddelbare Værdi for høit, paa nogen Maade kan tiltræde. At anstille en virkelig Beregning derover er selvfølgelig umuligt saavel for mig som ogsaa for det ærede Medlem, og det underer mig overhovedet, at det ærede Medlem, naar han har villet anstille saadanne Beregninger og har villet naae det Resultat, som det har været ham om at gjøre at naae, da ikke har sagt, at det maa ansees for intet værd, thi det havde været lige saa billigt

at sige det. Naar man vil gaa saa vidt i sit Skjøn, kan man lige saa gjerne sige „Nul“. Men det er ingenlunde den Side, hvorfra denne Sag skal ses. Her maa spørges, og det er det, der faar praktisk Betydning: Hvorvidt skulle disse Udgifter, som vi iaar og følgende Aar have besluttet at anvende og ville beslutte at anvende til vore Kommunikationsmidlernes Udvikling, afholdes af de løbende Indtægter og tilveiebringes ved Skatterne i Aarets Løb fra Befolkningen? Det er Kjernen i Spørgsmaalet, og det er det, som det ærede Medlem siger, at det skulle de. Vi maa kun bygge Jernbaner for, hvad vi faae ud af Skatterne. Vi skulle altsaa, da vi kunne sige, at disse Jernbaner ikke strax ville være fuldt saa meget værd eller langt fra saa meget værd som den Kapital, de repræsenterer, gennem disse aarlige Skatter vedblive at opsamle og opsamle Statskapitaler; det er netop det, som det ærede Medlem nu mødes med den høitærede Minister i. Det er den høitærede Ministers Grundfættning og har været det i de 6 Aar, han har siddet ved Roret, at vi skulle opsamle og opsamle Statskapitaler ved Skatterne. Denne Grundfættning er efter min Opfattelse aldeles feilagtig, naar den drives i det Omfang, her sker. Jeg tror snarere, at man maa sige: Vi have i Løbet af de sidste 6—8 Aar opsamlet 30—40 Millioner Kr. ved Hjælp af Skatterne; disse bør ikke, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, „ligge og raadne i Statskassen“. Skulle de da bruges til Kjøbenhavn's Befættning? Ja, det har det ærede Medlem ikke sagt rent ud. Skulle de bruges til store Kanoner? Det har han iaar ikke sagt — ikke endnu ialtfald. Men hvad skulle de Penge bruges til, der ere opsamlede, og som vi nu engang have faaet? Lad dem gaa til Jernbaner; det er den bedste Brug, man kan gjøre af dem. Vi skulle ligefrem sige, at Jernbanerne, som vi bygge, skulle bygges for de Skatter, som allerede ere opsamlede, men vi skulle ikke blive ved at paalægge og afkræve Befolkningen Statter til Anlæg af nye Jernbaner. — Der var ogsaa andre Momenter i det ærede Medlems Opgjørelse, som vistnok ikke holde Stik. Han kom jo ved selve den nu foreliggende Finanslov til et Endresultat af et Overskud af noget over 2 Millioner Kr.; men, siger han, nu skulle vi jo deraf have trukket Udgifterne til Dampfærgerne over Store Belt med tilhørende Jernbaner, og til Anlaget ved Masnedshund og saa fremdeles, og det vil sluge omtrent det Beløb. Det overser vistnok det ærede Medlem, at disse Beløb ikke skulle udredes i samme Aar; nei langt fra. En stor Del af dem skal først udredes i følgende Aar, og det er da en eiendommelig Betragtning, at vi sige: Vi regne med paa den ene Side Alt, hvad der ved tidligere Løve er besluttet udredt, men som er opsat til iaar, og dernæst regne vi ogsaa alt det med, som ikke skal udredes før i følgende Aar. Derved